אנא דאמרי אפילו כרבנן. הוה מצי למימר טעמא דלעיל דלא ליהוי מילי דרבנן כי חוכא ואטלולא:

קנסו שוגג אטו מזיד. לא שייך לקנסו שוגג אטו מזיד דעלמא דהכא לא קנסי׳ לדידיה מידי דבלאו הכי הוה אסיר אלא כלומר גזרו שוגג אטו מזיד:

רב אמר אמר רב ושמואל בפלוגתא דרבי אליעזר כו׳. לית ליה לרב אמר הא דאמר רבא לעיל* אליבא דשמואל פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין דהא מסיק לעיל* כי קאמר לרבנן והכא לרב אמר הוה שמואל כרבי אליעזר:

אמר רבן גמליאל מעשה בגדוקי כו׳. פירשתי במשנתו:

והתניא. בריתותא ומייתי סיועא דפליגי רבנן בגדוקי אבל מכל מקום בברייתא זו ת״ל חסורי מיתסרא שלא יהא מעשה לסתור ואינו גרוסה כלל לאחלק משום דמתני׳ סתמא קתני אבל בברייתא מסיים בה דברי ר״מ שהיה שונה דברי רבותיו: **והוציאו** מה שאתם מוציאין והכניסו מה כו׳. פירוש אי הכניסו דבחד מיניהו הוי חזקה כשמעשה דבר שהיה נאסר בלא ביטול והא דקתני בסמוך מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר לאו דוקא הוצא אלא אפילו הכניס:

למימרא דכי מפקי אינהו כו׳. מתוך הלשון משמע דמסיק אדעתיה שפיר לאחלק בין מפיק אינהו והדר מפיק אינהו למפיק אינהו בריש״א ומימה דאם כן מאי קא קשיא ליה הא אינא לאוקומי מתני׳ דמי שנתן רשותו כו׳ כגון דמפיק אינהו בריש״א כדמשני אביי כאן שהחזיקו ואין לומר דמי שנתן רשותו והוצא משמע ליה בכל ענין שהוצא אפילו דמפקי ליה אינהו בריש״א דהא כי משני רב יוסף אימא אינו אוסר ע״כ לאו בכל ענין קתני דהא בעי למימר כי מפיק אינהו בריש״א אוסר ומפרש ר״י דמי שנתן רשותו משמע ליה שגמרה לגמרי מתנתו דהיינו כי החזיקו דאפקי אינהו בריש״א מדלא קתני מי שביטל דמשמע אמירה בעלמא כדקתני לעיל שהרי ביטל (ה) לכם רשותו ואביי דמוקי לה בשלא החזיקו קא סבר דשייך למיתני מי שנתן אף על גב דאיירי בלא החזיקו ומייתי סייעתא מברייתא דקתני מי שנתן וקתני סיפא בד״א בשלא החזיקו אבל הא לא אטעריכא ליה לאביי לאתויי דאיה לחלק בין החזיקו ללא החזיקו דמברייתא דלעיל שמעי׳ ליה דקתני מהרו והוציאו כו׳ עד שלא יוציא הוא כו׳ ומאי אולמיה דהא מהאי: והא

ניתיב מר בדוכתיה וניבטיל להו לדידהו וניהדרו אינהו וניבטלו ליה למר דהא אמר רב *מבטלין וחוזרין ומבטלין? אנא בהא כשמואל סבירא לי דאמר *אין מבטלין וחוזרין ומבטלין, ולאו חד טעמא הוא-מ״ט אין מבטלין וחוזרין ומבטלין לאו משום דכיון דבטליה לרשותיה אסתלק ליה מהבא לגמרי והוה ליה כבן חצר אחרת ואין ביטול רשות מחצר לחצר, מר נמי לא ניבטיל להם היינו טעמא כי היכי דלא ליהוי מלתא דרבנן כחוכא *ואטלולא נופא *רב אמר מבטלין וחוזרין ומבטלין ושמואל אמר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין לימא רב ושמואל בפלוגתא דרבנן ור׳ אליעזר קא מיפלגי: דרב דאמר כרבנן, ושמואל דאמר כר״א? אמר לך רב אנא דאמרי אפי׳ לרבי אליעזר עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם המבטל רשות חצירו רשות ביתו ביטל משום *דבבית בלא חצר לא דיירי אינשי אבל לענין איסתלוקי מי אמר, ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו כרבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא מאי דבטיל בטיל, ודלא בטיל לא בטיל, אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי, אמר רב אחא בר חנא אמר רב ששת כתנאי *מי שנתן רשותו והוציא-בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר״מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מבטלין וחוזרין ומבטלין ומר סבר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין, אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא, דב״ע אין מבטלין וחוזרין ומבטלין והכא *בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי מ״מ קנסו-שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו-שוגג אטו מזיד, רב אשי אמר-רב ושמואל בפלוגתא דר״א ורבנן קא מיפלגי: אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו: *צדוקי מאן דכר שמיה? חסורי מיתסרא והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר אינו כנכרי ואמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלים ואמר לנו אבא מהרו והוציאו את הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסר עליכם והתניא הדר עם נכרי צדוקי וביתוסי הרי אלו אוסרין עליו (רבן גמליאל אומר צדוקי וביתוסי אינן אוסרין) ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר עם רבן גמליאל במבוי בירושלים ואמר להם רבן גמליאל לבניו בני מהרו והוציאו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם *שהרי ביטל רשותו לכם דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אמר מר הוציאו מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מכניסין עד שלא יוציא התועב הזה ויאסר עליכם למימרא דכי מפקי אינהו והדר מפיק איהו לא אסר והתנן

ניתיב מר מדוכתיה. דמדקאמרת פנו לי מאני גלית אדעתך דמאחר שמבטל רשותך אין לך היום היתר בחצר והייני כשמואל דאמר לקמן אין מבטלין וחוזרין ומבטלין דאי לאו כשמואל סבירא לך ליתיב מר אדוכתיה וכטל להם רשות תחלה עד שעה אחת עד שיקחו החמין ויחזרו הם ויבטלו לך אותו הרשות ויחזירו לך חלרך: **דהא אמר רב מבטלין וחוזרין ומבטלין.** שניס הדרין בחצר אחת ולא עירבו מבטל זה רשותו לזה עד שיעשה לרכיו ויחזור זה ויבטל לזה: **מר נמי לא ניבטיל.** דהא מחצר לחצר הוא: **פסס.** דאין חוזרין ומבטלין טעמא לאו משום דה״ל כבן חצר אחרת אלא משום דלא ליהוי מילי דרבנן: **כחוכא.** שחוק: **ואטלולא.** ליצנות: **רב דאמר כרבנן.** דאמרי׳ במתני׳* ביתו אסור להכניס ולהוציא לו ולהם דאמרי׳ המבטל רשות חצירו, לא ביטל רשות ביתו אלא משום דאיסתלק ליה לגמרי ולא הוה ליה כבן חצר אחרת: **ושמואל כרבי אליעזר.** דאמר בפרק עושין פסין (לעיל דף סו:) ביתו מותר להכניס ולהוציא להם מאחר שבטל רשותו, דרשות ביתו נמי ביטל: **אבל לענין איסתלוקי.** לשוויה כפשיה כבן חצר אחרת דלא לימלי למהדר וקבולי רשותיה מי אמר: **אבל מאי דבטיל מיהא איסתלק לגמרי.** מן החצר שבטל בפירוש ודאי איסתלק וה״ל כבן חצר אחרת: **מי שנתן רשותו.** לבני חצר מפני שמכח ולא עירב ולאחר שביטל הוצא מביתו לחצר, אוסר על בני חצר דהדר שקליה לרשותיה: **ר״מ.** דאמר אפילו בשוגג הדרת ליה רשותיה סבר לא מסתלק הוא וגבי ביטול נמי חוזרין ומבטלין והדרת ליה: **לא, דב״ע אין חוזרין ומבטלין.** דאיסתלק ליה, ובדין הוא דבשוגג לא הדרת ליה אלא ר״מ קנס שוגג אטו מזיד, ובמזיד סולהו מודו דאף על גב דאיסתלק ליה כיון דהדר הדר והא לא זבחיה נגעון אלא החזיקו בני מבוי במבוי לאחר ביטול קודם חזקה: **לדוקי מאן דכר שמיה.** מי קאמר ת״ק דבעי למיגל דפליג רבן גמליאל ואמר דיטול לבטל: **סרי סוף כנכרי.** דאינו יכול לבטל בלא שכירות: **והוציאו אם הכלים.** והחזיקו במבוי ואוד לא יוכל לחזור מביטולו* ובשקדם היום עסקינן דחזקה דמבטול יום לא מוכחת: **והתניא.** בריתותא דפליגי רבנן בגדוקי: **עד שלא יוציא.** כלין במבוי ויחזור ויטול את רשותו: **ועשו צורכיכם.** מבעוד יום עד שלא תחשך קסבר ר׳ יהודה דלא פליג רבן גמליאל אלא לדוקי כנכרי ס״ל ואין ביטול לבטל ולקמן* פריך והתנן לרבי יהודה עד שלא יוציא אלמא לר׳ יהודה אליבא דרבן גמליאל יכול הוא לבטל והא הוא דפליג רבי יהודה דקסבר לאחר חזקה נמי יכול לחזור בו: אימא

[דף סו:]

[דף סו.]

[לקמן דף סס:]

[לקמן עט:]

[גי׳ הערוך ושאילתא]

[לעיל כו:]

[לקמן סט:]

[שבת נ: ומס נסמן]

[לקמן דף עג:]

הגהות הב״ח

(ה) תוס׳ ד״ה נמימרא וכו׳ כדקתני לעיל שהרי בטל רשותו לכם ולכני:

* כאנה: נא׳ - אינו מבטל רשותו (אולא טוכרים מאנו (נוחו) • ישראל שלא איבד - מבטל אות נשותו

גליון הש״ס

גמ׳ רב אמר מבטלין וחוזרין ומבטלין. עי׳ לקמן דף עט ע״ב תוס׳ ד״ה והא קמ״ל:

* לקמן דף עג:

רבינו חננאל

כשמואל לא צריכא לאיסתלוקי מחצר לחצר. נינח מר אדוכתיה וניבטל להו רשותיה ונשקלו חמימיה וניהדרו אינהו ונבטלו רשותייהו לר׳ ולישתרי׳ לר׳ דאשתרשי בחצר כרב דאמר מבטלין מתני׳ להני ותוב הדרי הני ושאילתא לתני׳. א״ל בהא כשמואל סבירא לי דאמר אין חוזרין ומבטלין. א״ל ולאו הדא היא פעמא דשמואל בקמייתא דסבר כיון דבטיל רשותיה אסתלק ליה מהתם חצר והוה ליה בן חצר אחרת. ומשום הכי אין חוזרין ומבטלין ליה דאין מבטלין מחצר לחצר. א״ל לאו מהאי טעמא אלא משום דלא מהווין מילי דרבנן בהוכא ואטלולא. כלומר כמו שהוק אלו מבטלין לקן וחוזרין אחרי שעה ומבטלין אלו לאלו: נופא רב אמר מבטלין וחוזרין ומבטלין. ושמואל אמר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין. נימא רב דאמר כר׳ אליעזר דתנן וכן ששמעתי כר׳ אליעזר אנשי חצר ששכח א׳ מהן ולא עירב [ביתו] אסור להכנים ולהוציאו לו אבל הן מותרין ומקשינן והא תנן אסור לו ולהן. ומרקינן הא מתני׳ ר׳ אליעזר היא וסבר המבטל רשות חצרו רשות ביתו נמי ביטל ושמואל דאמר כרבנן דתנן הכא אנשי חצר ששכח אחד מהם ולא עירב ביתו אסור כו׳. ואוקימנא כשבישל רשותו וקתני ביתו אסור לו ולהם ש״מ המבטל רשות חצירו רשות ביתו לא ביטל כו׳. ורב מוקים למתני׳ אפילו כרבנן ושמואל אנא דאמרי אפילו לר׳ אליעזר כו׳ ואיתא רב ששת לאוקמי לרב כר׳ מאיר דאמר מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד הרי זה אוסר. דייק כיון דבשוגג אוסר על בני החצר ש״מ דלא נסתלקה רשותו ואם יבטלו החצר לגבית חוזרת רשותו אליו והותר בכל ושמואל אמר כר׳ יהודה דאמר בשוגג אינו אוסר. ונדחה ואסקה רב אשי דרב ושמואל בפלוגתא דר׳ אליעזר ורבנן פליגי ורבי אליעזר מפורשין בסוף פ׳ עושין פסין לבריאות: ירושלמי שלהם מותרין לו ולהם שביטלו רשותו (מהם) שתחזור חלילה. תלמידי דרב משמיה דרב אמרי חזורות חלילה *) הוא מותר והן אסורין פתר לה לצדדין הא מתניתא כו׳: אר״ג מעשה בצדוקי אחד כו׳. איקימנא חסורי מחסרא והכי קתני צדוקי אינו כנכרי ואר״ג אומר **) הרי הוא כנכרי ואר״ג מעשה בצדוקי וכו׳ עד והתניא הדר עם הנכרי וצדוקי הרי אלו אוסרין עליו. ומעשה בצדוקי אחד שהיה דר עם ר״ג בבני בירושלים. ואר״ג לבני מבוי מהרו והוציאו מה שתרצו להכנים שלא יוציאו (התועבה הזה) [התועבה הזה] ויאסר עליכם שהרי ביטל לכם רשות דברי ר״מ ואקשינן עלה ואי מפקי בני מבוי והדר מפיק הצדוקי מי לא אסר והתנן מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין בזמיר אוסר דברי ר״מ. ודחי רב יוסף תני בתרתית אינו אוסר דברי ר״מ ופירוק אביי פירוק אחר ואמר מתניתא בשלא החזיקו בני המבוי במבוי לפיכך אע״ג דביטל רשותו אם הוציא אוסר. אבל המבטל רשותו וקדמו בני המבוי והחזיקו במבוי אע״פ שהוציא אח״כ לא

מבנה: ב׳ דרגות מה אמר ר׳ ישמעאל לגב. הפתנלות מון הצדוקי

*) [חסר כאן וכ״ה בירושלמי שמואל אמר אין חוזרות חלילה מתניתין פליגא על שמואל שלהן מותרין וכו׳ והתניתן נתנו לו רשותו הוא מותר וכו׳]

**) לפי הגרלה מסוגיית הש״ס נ״ל להיפך דת״ק סבר דצדוקי כ״ה כנכרי וכ״ג סבר דאינו כנכרי. ול״ע